La promoció per pujar a Primera, caríssima

Els 49 punts que té el Rayo després dels 30 primers partits de Lliga són la segona puntuació més alta d'un sisè classificat a aquestes altures del campionat des que l'any 2010 es va inaugurar el format de «play-off» d'ascens

Una jugada del partit de Lliga contra el Rayo a l'estadi

Són dotze els partits que encara queden perquè la lliga regular a la Segona Divisió A baixi la persiana. No hi ha res decidit. Ni per sota, ni tampoc a la part alta. Encara hi ha marge de maniobra, tot i que la majoria dels equips, més o menys, ja se sap per què lluitaran en aquests darrers mesos de competició. El Girona corria el perill de caure en zona de ningú si hagués allargat la dinàmica negativa de resultats provocada pels empats contra Fuenlabrada (1-1) i Lugo (1-1) i per la desfet a l'estadi amb l'Almeria (0-1). Però se'n va sortir a Las Palmas, tot i començar perdent, i va sumar una victòria (1-2) que l'enfila fins als 42 punts [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/20/contra-depressio-sylla/1095343.html], encarrila la permanència i manté viva la flama de lluitar per alguna cosa més. Una altra temporada, amb encara jornades per davant i aquestes xifres, s'estaria parlant d'un clar candidat al play-off d'ascens. El problema és que l'equip ha triat un mal any per ser tan irregular. La promoció és caríssima, més que no pas els últimos cursos, perquè caldrà fer un ruix final de temporada on la constància i els bons resultats s'han de convertit en el pa de cada dia si es vol atrapar el sisè lloc. Ara mateix, la frontera la marca el Rayo Vallecano, amb uns 49 punts que només s'han superat un cop en aquest tram de la competició des que el 2010 es va canviar el format ampliant el ventall d'equips amb aspiracions a pujar a Primera.

Com a referència, onze temporades. Des de l'arribada del play-off d'ascens fins ara. En tot aquest temps, només una vegada un equip ha tancat la jornada que fa 30 amb més punts dels que ara mateix té el Rayo. Va ser en l'exercici 2011/2012. En un calendari desordenat perquè les dues primeres jornades es van ajornar per una vaga de futbolistes -protestaven contra LaLiga per la negociació del conveni col·lectiu-, després de la primera trentena de partits el Còrdova tenia 50 punts i també era sisè. La mateixa posició que va mantenir fins al final de temporada. S'hi va plantar amb 71. Bitllet per a la promoció però sense premi final, perquè el conjunt llavors dirigit des de la banqueta per Paco Jémez va ser eliminat pel Valladolid (0-0 i 3-0), que acabaria pujant.

Ha passat una dècada i mai s'han repetit els números d'aquell Còrdova. Però l'actual Rayo s'hi acosta. En té 49, set més que el Girona. I si manté un ritme similar, vorejarà els 70 un cop es tanqui la competició regular. Tot suposicions, això sí, però els precedents així ho indiquen. Això obligaria els gironins a fer un esforç final titànic. Si ara en tenen 42 al sarró, dels 36 punts que encara hi ha en joc se n'haurien de sumar un bon grapat. Més de 25, segur. No convida a l'optimisme la dinàmica d'aquest curs, on la inconstància ha marcat el dia a dia. Com a molt s'han guanyat tres partits seguits, cosa que només ha passat una vegada: Mirandés (1-0), Albacete (0-2) i Logronyès (2-0). Se sumen gairebé tantes victòries (11) com derrotes (10), pel que si un dia és blanc, l'altre sol ser negre. Ara bé, en futbol no hi ha matemàtiques que valguin la pena i Ramon Terrats, per exemple, ho

explicava la setmana passada: «El vestidor ens hem reunit i hem estat xerrant per decidir que ha arribat el moment de fer un pas endavant». El resultat, alegria a Las Palmas (1-2) abans d'enllaçar dos enfrontaments contra equips de la part baixa de la classificació, Albacete i Sabadell.

El que pot passar és una veritable incògnita i s'escriu amb interrogant. El que és evident i no hi ha cap dubte és que l'actual promoció d'ascens serà molt cara. Res a veure amb una temporada enrere. Després de 30 jornades, el mateix Rayo Vallecano també era sisè però amb 43 punts. Res a veure. És més, qui va tancar aquella promoció acabaria sent l'Elx, amb 61. Curiós, perquè els il·licitans van endur-se el premi gros amb un ascens en l'última eliminatòria amb desenllaç a Montilivi [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/08/23/girona-elx-primera-diviso/1058907.html]. Barat també va ser el play-off de la temporada 2014/2015, just un any que l'ascens directe va ser el més car que és recorda. El Girona tot i fer 82 punts no va pujar i es va haver de conformar amb el tercer lloc. En canvi, la sisena plaça l'acabaria ocupant el Saragossa amb 61. Botxí dels blanc-i-vermells tot i haver sumat 21 punts menys. Coses del format de la competició.

Una situació similar a l'actual es va viure fa dos cursos, amb el Girona llavors a Primera. Després dels primers 30 partits, el tall el marcava el Mallorca amb 48 punts, un menys dels que ara té el Rayo. Se'n van necessitar fins a 68 per acabar jugant la promoció. Els que acabaria aconseguint el Deportivo de Pep Lluís Martí, que va perdre la final.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/24/promocio-pujar-primera-carissima/1096032.html?utm_source=rss